

Amiko Alien 2 Triple – „Obcy”*, ale przyjazny (cz. II)

Czarna, metalowa obudowa ma wymiary 300 x 220 x 56 mm, odbiornik waży prawie 18, kg. Panel przedni plastikowy, przesłonięty na całej powierzchni przezroczystą, przydymioną szybką, spod której widoczny jest wielopozycyjny wyświetlacz ze znakami w kolorze błękitnym. W lewym górnym rogu zainstalowano włącznik StandBy, pod nim nieco mniejszy klawisz Menu. Dalej w prawo klasyczna rozетка: przycisk OK otoczony kursorami: lewy i prawy to siła głosu, górny i dolny to kanał w górę i kanał w dół. Centralną część zajmuje wyświetlacz, a zaraz za nim znajduje się odchylana klapka. Pod nią po lewej port USB, a obok dwa czytniki kart kodowych, po programowej adaptacji pracujące jako uniwersalne.

Boki i pokrywa górna wykonane zostały z jednego, polakierowanego na czarno kawałka blachy. Na wszystkich płaszczyznach wykonano perforację pełniącą rolę otworów wentylacyjnych.

Panel tylny stanowi jedną całość z podstawą (chassis) odbiornika. Wykonane zostały ze srebrnej blachy (zdj. Satsklep).

Lewą stronę panelu tylnego zajmują wejściowe gniazda sygnałowe. Trzy główne sprawiają, że wraz z przelotkami mamy aż sześć takich złączy, w kolejności: pierwsza i druga głowica satelitarna, oraz głowica naziemno – kablowa, w każdym przypadku u góry znajduje się gniazdo wejściowe, pod nim wyjście „przelotki”. Kolejnymi przyłączami są: port Ethernet, a pod nim gniazdo USB, wyjściowe gniazdo HDMI, trzy gniazda CINCH z analogowymi sygna-

łami audio i sygnałem video composite, oraz dwa cyfrowe wyjścia fonii: optyczne i koaksjalne (CINCH). W centralnej części panelu tylnego znalazło się gniazdo EuroScart, a blisko prawej krawędzi port serwisowy RS-232, kabel sieciowy zamontowany na stałe i wyłącznik zasilania.

Po uruchomieniu odbiornika na ekranie pojawia się znajoma grafika. To Spark, czyli system, który nasi Czytelnicy znają z odbiornika GM990. Oparty na linuxie firmware jest bowiem instalowany w całej rodzinie podobnych urządzeń kilku producentów. Część z nich jest, jak to nazywają hobbyści, „klonami”, które różnią się marką, wyglądem, nadrukami, czasem ceną, ale funkcjonalnie są niemal identyczne i pasuje do nich to samo oprogramowanie. Jest to Linux, a więc wydawałoby się, że jego otwartość przyczyni się, podobnie jak to ma miejsce w przypadku Enigmy, do przynajmniej podstawowych modyfikacji. Jednak, albo ze względu na łatwość z jaką można ten i pokrewne modele wyposażać w system Enigma, albo z innych, nie znanych mi bliżej względów, nie widać specjalnej aktywności użytkowników na tym polu. Dlatego dziwi mnie bierność firmowych programistów, którzy mimo iż Spark funkcjonuje na rynku dość długo i jest aktywnie przez nich aktualizowany, nie zdecydowali się na jego wyposażenie w choćby jedną, odmienną kolorystycznie od standardowej czarno niebieskiej, alternatywną skórę. To już nawet nie chodzi o zmianę kształtu elementów menu, czy układu i kształtu okien na ekranie. Chodzi po prostu o jakikolwiek inny zestaw kolorów. Nie każdy lubi tak ponure barwy i znam przypadki, kiedy użytkownicy sięgali po oprogramowanie Enigma nie dla jego niezwykłych możliwości, ale tylko ze względu na to, że ze względu na owe kolory Spark im nie odpowiadał, a w Enigmie wygląd interfejsu graficznego można w znacznym stopniu modyfikować i to pod każdym względem. A jest to bardzo istotna sprawa, bo grafikę ogląda się niemal nieustannie, nawet podczas zwykłego użytkowania odbiornika, wcale nie trzeba w nim „grzebać”. Pojawia się ona przecież przy przełączaniu kanałów, nagrywaniu, odtwarzaniu, sprawdzaniu repertuaru w EPG, czy przy odczycie informacji o programie (jeśli okazałoby się, że jest jednak możliwość zmiany skórki w Sparku, proszę naszych Czytelników o informację). Oczywiście uwagi dotyczące wyglądu interfejsu ekranowego nie dotyczą testowanego modelu „Obcego”, ale generalnie systemu Spark, który pracuje także w odbiornikach innych producentów.

Konfiguracja

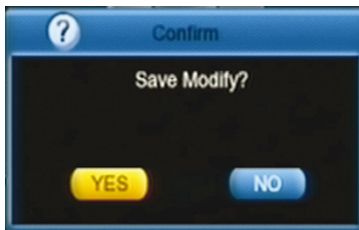
Pierwszym krokiem po uruchomieniu nowego odbiornika jest zazwyczaj konfiguracja. Ustawienia obrazu, dźwięku, programowanie. Aby tego dokonać, trzeba coś na ekranie telewizyjnym widzieć. Ponieważ rozdzielczość wyjściowa jest ustawiona domyślnie na HD, sygnał z gniazda Scart jest nieczytelny (sygnały video na wyjściach HDMI i EuroScart są konfigurowane wspólnie i są w pewnym stopniu zależne). Przy takim połączeniu byłoby trudno cokolwiek dokonać, dlatego producent zastosował proste, ale

Pilot z rozetką umiejscowioną w centralnej części. To wygodna lokalizacja, ale całość jest na tyle długa, że przejście z rozetki w górę do klawiszy numerycznych, lub w dół, do klawiszy sterujących odtwarzaniem, wymaga intensywnego przemieszczenia go w dłoni. Na plus można zaliczyć, że jest wąski, dzięki czemu wygodnie się go trzyma w dłoni, ale obciążona bateriami dolna część ma tendencję do wysuwania się przy niezbyt silnym uchwycie. Sterownik jest lekki, z bateriami (dwie baterie AAA) waży 114 g.

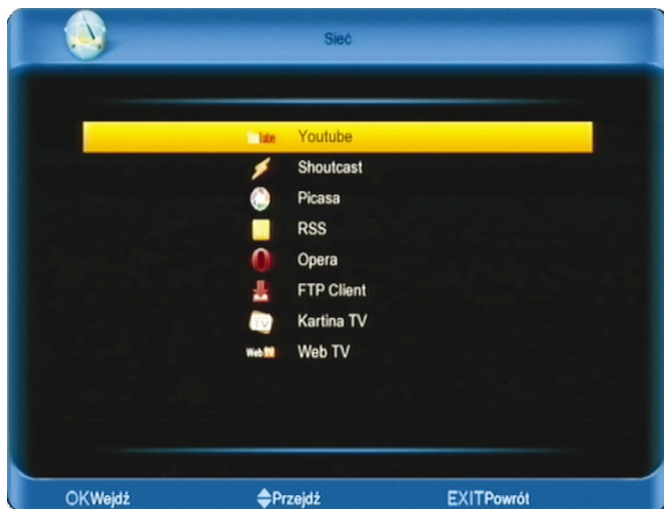
Ustawienia parametrów wyjściowych audio / video.

Zmiany ustawień na poszczególnych poziomach menu są w miarę bezpieczne, bowiem sama korekta parametrów nie powoduje jeszcze ich zatwierdzenia na stałe. Dopiero przy opuszczaniu danej opcji pojawia się pytanie, czy zapisać wprowadzone modyfikacje. Do tego momentu można się jeszcze wycofać i jeśli nie ma się pewności co do własnych działań, lepiej to zrobić.

skuteczne rozwiązanie, znane też z innych odbiorników: klawisz V.Format (lewy, górny róg pilota) zmienia cyklicznie rozdzielczość, prezentując wynik tej zmiany na wyświetlaczu.

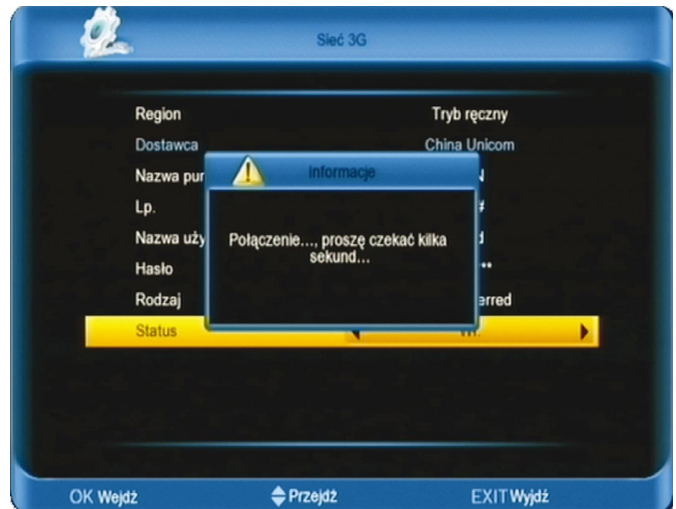
W współczesnych odbiornikach satelitarnych dostęp do Internetu jest istotnym elementem wzbogacającym ich funkcjonalność. To nie tylko sposób na łatwą i szybką aktualizację oprogramowania, czy proste serwisy newsowe, lub pogodowe. To także dostęp do rozbudowanych przewodników programowych, przeglądanie zasobów multimedialnych, dostęp do serwisów takich jak Dailymotion, czy Youtube, ale także przeglądanie Internetu, dostęp do poczty email, czytniki RSS, Picasa, Shoutcast, a nawet możliwość użycia odbiornika jako klienta FTP. Większość tych możliwości (w kolejności jak zostały wymienione, poczynając od Youtube), dostępnych jest też z poziomu interfejsu użytkownika odbiornika **Alien Triple**.

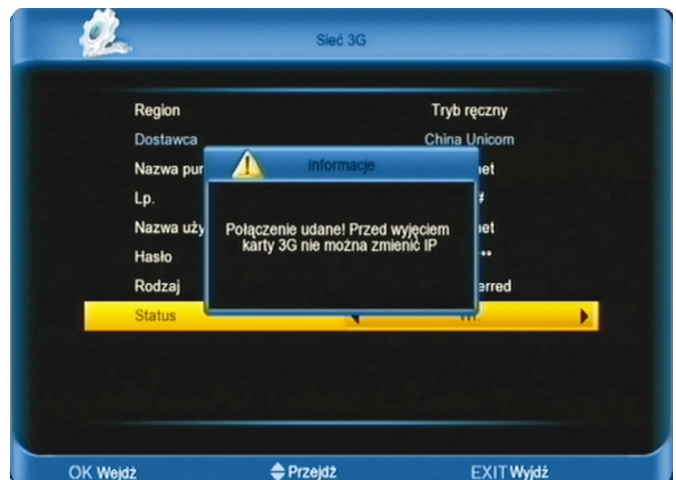
Menu usług internetowych dostępnych w wersji systemu Spark dostępnej podczas testów.

Lista ciągle się powiększa i ograniczają ją właściwie pomysłowość programistów i w pewnym stopniu, moc procesora odbiornika i układów jego grafiki.

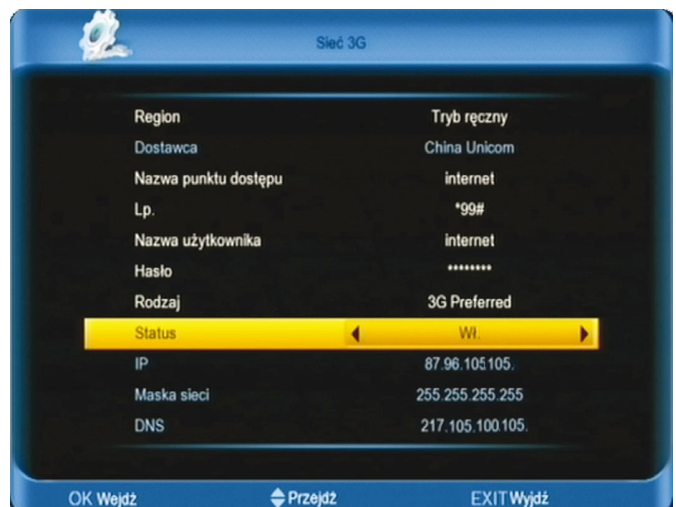
Ale aby skorzystać z Internetu, niezbędna jest konfiguracja sieci. Połączenie za pomocą kabla opisywaliśmy we wspomnianym artykule na temat GM990, w Alienie nie różni się od tamtego niczym. Za to jedną z zalet systemu Spark jest wsparcie dla obsługi modemów GSM. Taki sposób dostępu do Internetu staje się coraz popularniejszy i dobrze, że producent o tym pomyślał. W menu konfiguracji 3G (Menu / System / Ustawienia sieci / Sieć 3G) przygotowano predefiniowane ustawienia dla sieci w kilku krajach, ze zdumieniem zauważyłem na tej liście raczej marginalne pod względem ilości użytkowników egzotyczne kraje, za to pominięto zupełnie kraje Unii Europejskiej, włączając w to Polskę. Na szczęście pozostawiono opcję konfiguracji ręcznej, z której w naszym przypadku należy skorzystać. Konfiguracja jest banalna, ogranicza się do wpisania parametrów połączenia internetowego wybranej sieci komórkowej. Działa bezbłędnie, sprawdziłem z sieciami Play i Orange. Parametry można znaleźć na stronach operatorów i na każdym forum poświęconym Internetowi komórkowemu.

Odbiornik błyskawicznie wykrył modem USB i nawiązuje połączenie.

Po kilkunastu sekundach połączenie zostało nawiązane, co potwierdza najpierw stosowny komunikat...

...a w chwilę później uaktualnione parametry: adres IP, maska sieci i DNS.

Dziękujemy firmie ELTECH z Rudy Śląskiej, właścicielowi internetowego sklepu SatSklep www.satsklep.pl za wypożyczenie odbiornika AMIKO ALIEN 2 TRIPLE do testów.

* Nawiązanie do serii filmów „Alien” o kosmicznym potworze.

**Opracowanie Z. Marchewka
Ilustracje autora**